

Løginí eru børn okkara

- Er ein vilji, er ein vegur. Men vegurin hevur sín kostnað, sigur Lena Anderssen, ið leggur alla orku í tónleikin. Í dag gevur hon út fløgu, við hjálp frá manninum Niclas Johannesen og produsaranum Óla Poulsen, og síðan gongur leiðin til Vancouver, Kanada

TÓNLEIKUR
Jón Brian Hvidtfeldt
jonbrian@sosialurin.fo

- Fyrst og fremst er hetta bara ein fløga, ið okkum dámar, og sum onnur vónandi eisini fara at dáma.

Lena Andersen leggur mikrofónina eina løtu hetta týskvøld, fyra dagar undan fløguútgávu. Hon smílist, bjóðar kaffi og er annars so náttúrliga til reiðar at prátta um sitt hjartabarn, tónleikin.

Leygarkvøldið verður pallurin fluttur úr venjingarhølinum í einum av virkisbygningunum í Havnadali til konsertsalin í Norðurlandahúsinum, frumskógunin av leiðningum verður trimmaður til stóra pallin, og síðstu akkordir samanspældar.

Við tveimum konsertum, í Norðurlandahúsinum leygarkvøldið og í Mentanarhúsinum í Fuglafirði sunnukvøldið, verður nýggja fløgan við 29 ára gomlu Lenu Anderssen, "Can't Erase It", send á marknaðin.

Hevur lært

Fyri skjótt seks árum síðan gav Lena Anderssen út fløguna "Long Distance." Samanborið við ta útgávuna er nýggja fløgan meira hugsunarsum, meira kensluborin og meira persónlig. Eisini er hon betur gjøgnumarbeidd, metir songkvinnan.

- Eg havi lært nógv síðan tá. Og henda fløga ber kanska brá av, at eg hyggi aftur á, hvat er hent, og geri mær nakrar tankar um tað, sigur Lena og skoytir uppí, at fyrra fløgan í størri mun útstrálaði eina vreiði.

Men tað er ikki bara sjálf fløgan, ið er øðrvísi hesaferð. Eisini prosessin er heilt ein onnur. Meðan fyrra fløgan bygd í á lög, sum Lena og Niclas høvdu gjørt saman, og síðan innspælt, so hevur hetta verið ein longri proces.

- Óli Poulsen hevur verið við, at kalla síðan løgini vóru "fødd", og saman við honum hava vit arbeiðt nógv við teimum í upptøkuhølinum. Vit diskuteraðu nógv. Lena fer at flenna. Diskussi-

ónirnar kundu vera langar.

- Óli var sera krevjandi. Eg helt kanska, at nakað var gott, og so segði hann, at tað var als ikki gott. Og tá eg helt, at nú hevði eg vundið tvøvuna so nógv sum tilbar, so vildi hann hava enn meira.

- Vit kundu skjótt blíva ósamd. Kanska er tað tí at vit eru fødd í sama stjórnutekni. Men vit blivu so altíð samd aftur.

Lena leggur smílandi afturat, at Niclas var eitt slag av einum millummanni, tá diskussiónirnar gingu heitast.

Sangkvinnan hevur nú verið eina løtu burtur frá mikrofónini, og tað byrjar at kitla í fingrunum á tónleikarunum. Onkur trívur í ein gamlan Abba-slagara, áðrenn

James Olsen fer yvir í ein jazz'utan blues'ara. Onnur ganga aftur og fram millum leiðningarar á gólvinum, ið kundu gjørt einum fløkjustampi so dyggiliga til skommar. Ikki færri enn tiggju tónleikarar vera við á konsertunum um víkuskifti, og burtursæð frá tveimum eru tey øll savnað í venjingarhølinum í kvøld.

Lena kemur aftur inn á diskussiónirnar við Óla:

- Tú hevur eina vísið við tí, ið tú ætlar at gera. Men hin parturin hevur kanska eina øðrvísi vísið. Og tí er uppgávan at mótast á hálvari leið, úttan at úrslitið gerst hálvt.

Men samtiðis sum dagarnir í upptøkuhølinum vóru krevjandi,

líðugt, og fløgan komin á gøtuna.

- Tað hevur verið ein lang proces, og tí er ringt hjá mær at fírhalda meg til fløguna beinanvegin.

Lena steðgar á eitt bíl.

- Løginí hava verið so leingi hjá okkum, og vit hava arbeiðt so nógv við teimum, at tey eru at kalla endurfødd.

- Men um eina tíð, so verði eg glað fyri fløguna, leggur hon afturat.

Tónleikurin er alt

Hóast viljin og dreymarnir eru til tónleikin, og Lenu dámar tað, ið hon ger, so vísir hon samtiðis á, at tað hevur sín prís.

- Til dømis hava vit eingi hús

og ongan bíl, men búgva til leigu í eini kjallaraíbúð. Men vit hava ein góðan gerandisdag. Og so má ein bara arbeiða hart og vóna, at tað einaferð fer at bera ávøkstur.

Nógv tíð fer til at skriva lög, og tá farið var undir hesa fløguna høvdu tey eini fjóruti at velja ímillum. Seytjan lög komu við í upptøkuhølið, og tey vóru síðan barbað niður til tólv. Tí er avgjört nakað at arbeiða víðari við, eftir at henda fløgan er farin av bakkastokki.

Somuleiðis vera summi av løgunum, ið pláss ikki var til á fløguni, at hoyra á útgávu-konsertunum, lovar Lena.

Og fyri tí at tey ikki komu við á fløguna, so verða tey ikki

gloymd kortini. Tí, sum hon tekur til, so eru øll løginí teirra "darlings".

- Eg og Niclas hava eingi børn, so tú kanst siga, at løginí eru okkara børn, leggur hon afturat.

Vancouver kallar

Um mánaðarskiftið apríl maj fara Lena og Niclas til Vancouver, ið liggur við kanadisku vesturstrondina. Drúgva arbeiðið við fløguni hava tey við sær og ætla at byggja víðari á.

- Vit ætla okkum at spæla nógv live, og annars royna at finna okkum til rættis har yviri, greiðir Lena frá.

Sjálv hevur Lena kanadiskar røtur, og hjúnini hava áður verið

Can't Erase It

Lena Anderssen og Niclas Johannesen hava skrivað tey tólv løginí á fløguni, nøkur saman við Óla Poulsen. Upptøkurnar eru gjørdar í Lundgaard Studio og síðan hevur verið arbeiðt víðari við teimum í Mix'n'Fix studio hjá Óla Poulsen í Lyngby.

Útgávukonsertir verða leygarkvøldið 27. og sunnukvøldið 28. marts, ávíkavist í Norðurlandahúsinum og Mentanarhúsinum í Fuglafirði. Við á konsertini verða Lena Anderssen, Niclas Johannesen, Óli Poulsen, Hans Poulsen, James Olsen, Ólavur Øster, Finnur Hansen, Kim Hansen, Laila Carlsen og Jákup Zachariasen.

